

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaromíra Klepše a soudkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudce JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila v právní věci

žalobce: nezl. D. B. L.
bytem X
zastoupen Mgr. Petrem Václavkem, advokátem,
sídlem Opletalova 25, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému: Ministerstvo vnitra
sídlem Nad Štolou 3
170 34 Praha 7

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení pod sp. zn. OAM-18737/TP-2024, MV-135396/OAM-2024 o žádosti žalobce o povolení k trvalému pobytu

takto:

- I. Městský soud v Praze **ukládá** žalovanému, aby v řízení sp. zn. OAM-18737/TP-2024 vydal rozhodnutí o žádosti žalobce ze dne 27. 6. 2024 ve lhůtě 30 dní od právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 14.270 Kč k rukám advokáta Mgr. Petra Václavka ve lhůtě jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

I. Předmět sporu a vyjádření procesních stran

1. Žalobce se u Městského soudu v Praze domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného správního orgánu. Uvedl, že je účastníkem řízení o žádosti vydání povolení k trvalému pobytu na území České republiky, které je vedeno u Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky pod sp. zn. OAM-18737/TP-2024, MV-135396/OAM-2024. Řízení o žádosti bylo zahájeno dne 27. 6. 2024. Dle ustanovení § 169t odst. 6 písm. h) bodu 2. zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), je správní orgán povinen rozhodnout o žádosti žalobce do 60 dnů ode dne podání žádosti. Zákonná lhůta marně uplynula, žalovaný je proto nečinný. Dne 30. 8. 2024 proto požádal Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců o opatření proti nečinnosti. To Komise učinila dne 25. 9. 2024, pod č. j. MV-130882-3/SO-2024.
2. Žalobce je přesvědčen, že vydané opatření proti nečinnosti mu neposkytuje adekvátní ochranu, jelikož toto stanovuje žalovanému nepřiměřeně dlouhou lhůtu k vydání rozhodnutí, jejíž počátek je navíc odvislý od události s nejistým datem. Je to žalovaný, kdo žádá Policii o provedení pobytové kontroly, stejně tak termín provedení pobytové kontroly je plně v moci policie. Opatření proti nečinnosti vydané Komisí plní svůj účel pouze formálně, jelikož žalovanému nestanovuje žádnou konkrétní lhůtu k vydání rozhodnutí a lhůtu stanovenou zákonem tak nepřiměřeně protahuje. K otázce přiměřenost stanovené lhůty žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 2. 2023, č. j. 2 As 21/2020 – 34 a rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 28. 2. 2023, č. j. 5 A 54/2022 – 37. V reakci na učiněné opatření pak žalovaný nařídil paralelní výsledky matky a otce žalobce předvoláním na 4. 11. 2024 v 10:30 avšak plánovaný výslech byl zrušen, jelikož předvolání bylo matce žalobce doručeno teprve 31. 10. 2024, načež matka účastnice řízení požádala o zajištění tlumočníka. S ohledem na výše uvedené správní orgán vyrozuměním ze dne 15. 11. 2024, č. j. OAM-18737-18/TP-2024 a OAM-18737-19/TP-2024 oznámil zástupci žalobce termín konání výsledku na 5. 12. 2024. Otec žalobce se z tohoto výsledku z důvodu nepřítomnosti na území omluvil, přičemž do dnešního dne nebyl nařízen další termín paralelních výsledků.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě je toho názoru, že nebyl a není nečinný. Žalovaný pro účely řízení zkoumal, zda žalobce splňuje podmínky, které zákon stanoví pro udělení povolení k trvalému pobytu. Uvedl, že během řízení vyvstala otázka, zda se žalobce bude na území zdržovat, když biologická matka, na které je žalobce závislý, nemá na území pobyt, a kdo se bude o žalobce starat v případě její nepřítomnosti, když otec je údajně velmi pracovně vytížený a má místo pobytu v západních Čechách. Tyto otázky se snažil žalovaný zjistit, byť neúspěšně, jelikož se ani jeden ze dvou plánovaných výsledků nerealizoval, první z důvodu absence tlumočníka, druhý z důvodu absence otce žalobce. Dne 4.3.2025 žalovaný opětovně vyžádal provedení pobytové kontroly Policií ČR v místě bydliště žalobce, resp. ověření, zdali na uvedené adrese pobývá otec nezletilého žalobce. Žalovaný doposud neobdržel výsledek pobytové kontroly ze strany Policie ČR. Žalovaný tak činí další nezbytné úkony za účelem zjištění nezbytných informací, aby mohl ve věci rozhodnout.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

Žalovaný je tak toho názoru, že žalovanému stále plyne lhůta stanovená nadřízeným orgánem, a to ve vztahu k vyžádané pobytové kontrole dne 4.3.2025.

4. Dále je žalovaný názoru, že samotná žaloba je předčasná. Podaná žaloba postrádá bližší konkretizaci či argumentaci tvrzené nečinnosti žalovaného, přičemž obsah žaloby je jen velmi stručně založen na tom, že správní orgán je ve věci nečinný. Většina žalobních námitek navíc směřuje vůči opatření proti nečinnosti vydané nadřízeným orgánem ze dne 25.9.2024.
5. Žalobce k vyjádření žalovaného neučinil žádnou repliku.

II. Posouzení věci Městským soudem v Praze

6. Soud projednal žalobu podle § 79 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř.“), podle nějž ten, kdo bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek. V řízení o ochraně proti nečinnosti soud rozhoduje podle skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí (§ 81 odst. 1 s. ř. s.).
7. Ze správního spisu vyplývá, že žalobce požádal dne 27. 6. 2024 u žalovaného o povolení k trvalému pobytu dle § 88 odst. 3 zákona o pobytu cizinců. Řízení je vedeno pod sp. zn. OAM-18737/TP-2024.
8. Žalovaný dne 11. 9. 2024 požádal Krajské ředitelství Policie České republiky, oddělení pobytových agend o prověření aktuálního pobytu otce a matky žalobce společně se žalobcem a o prověření informací o vzájemném vztahu obou rodičů a pobytové situace otce žalobce.
9. Dne 25. 9. 2024 žalovaný obdržel opatření proti nečinnosti, č. j. MV-130882-3/SO-2024.
10. Policie provedla požadované šetření ve dnech 30. 9. a 1. 10. 2024, o čemž vyrozuměla žalovaného dne 14. 10. 2024. Žalovaný následně předvolal matku i otce k výslechu dne 4. 11. 2024. Matka i otec žalobce v podání ze dne 31. 10. 2024, resp. 1. 11. 2024 požádali o zajištění tlumočnicka. Žalovaný sice dne 4. 11. 2024 zkusil provést výslech rodičů žalobce, avšak na místě zjistil, že z důvodu jazykové bariéry (nezajištění tlumočnicka) se jej nepodařilo úspěšně provést. Oba rodiče žalobce proto byli předvoláni k výslechu znovu na den 5. 12. 2024. Žalobcův otec se z výslechu omluvil dne 2. 12. 2024 z důvodu pracovní cesty. Výslech otce ani matky se ani v tomto termínu tedy neuskutečnil.
11. Dne 4. 3. 2025 žalovaný požádal znovu Krajské ředitelství Policie České republiky, oddělení pobytových agend o prověření společného pobytu nezletilého žalobce a jeho rodičů na totožné adrese. Žalovaný uvedl, že pobytová kontrola byla provedena dne 11. 10. 2024, pro zjištění skutečného stavu věci proto požádal o opětovné prověření, zda se výše jmenovaní nacházejí na uvedené adrese.
12. Podmínky řízení jsou splněny, včetně vyčerpání prostředků ochrany proti nečinnosti, jelikož žalobce požádal o opatření proti nečinnosti, kterému Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců vyhověla dne 25. 9. 2024. Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců žalovanému přikázala, aby do 60 dnů od doručení zprávy Policie České republiky o výsledku pobytové kontroly vydal rozhodnutí ve věci řízení o žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu. Komise v odůvodnění stručně shrnula dosavadní procesní vývoj žádosti

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

a konstatovala jen tolik, že o žádosti mělo být rozhodnuto ve lhůtách uvedených v § 169t odst. 6 písm. h) bod 2 zákona o pobytu cizinců, což žalovaný nedodržel.

13. Soud může rozhodnout o žalobě před uplynutím lhůty k vydání rozhodnutí, kterou stanovila Komise. Bezvýslednost vyčerpání prostředků ochrany proti nečinnosti nastane až prvním dnem po konci opatření proti nečinnosti určené a marně proběhlé lhůty, jde-li o lhůtu přiměřenou (nález Ústavního soudu ze dne 24. 8. 2023, sp. zn. IV. ÚS 3523/20). Jestliže však nadřízený správní orgán uloží vydat rozhodnutí v nepřiměřené lhůtě, žalobce může bez dalšího podat nečinnostní žalobu, neboť jde z hlediska ochrany jeho práv v podstatě o shodnou situaci, jako když tento správní orgán nijak v zákonné lhůtě nereagoval na žádost o opatření proti nečinnosti.
14. Z opatření proti nečinnosti vyplývá, že Komise stanovila lhůtu pro rozhodnutí v totožné délce, jako je zákonná lhůta pro rozhodnutí. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 10. 2022, č. j. 1 Azs 171/2022–54 „*lze akceptovat, že nadřízený správní orgán uložil v opatření proti nečinnosti lhůtu ve stejné délce, jež je stanovena zákonem k rozhodnutí, jen ve výjimečných případech. Pravidlem by naopak měla být lhůta podstatně kratší*“. Žádné takové výjimečné okolnosti soud neshledal a netvrdí je ani žalovaný. Počátek lhůty pak Komise stanovila nikoliv jako pevné datum, ale toliko neurčitě, která se odvíjí se od uskutečnění úkonů jiného orgánu (zde policie). Konečně pak policie o výsledku pobytové kontroly žalovaného zpravila již 14. 10. 2024, ke dni tohoto rozsudku tedy stanovená lhůta již zcela bez pochyby uplynula. Druhá žádost o pobytovou kontrolu se svým předmětem (prověřovanými skutečnostmi) nijak zásadně neliší od žádosti ze dne 11. 9. 2024, jejím přínosem má být aktualizace informací o společném soužití rodičů a žalobce na totožné adrese. Potřeba tohoto ověření však sama o sobě podle názoru soudu nemůže odůvodnit průtahy žalovaného, neboť krom toho pro osud řízení budou zjevně stěžejní i výsledky obou rodičů, které se doposud neuskutečnily a žalovaný se je od prosince 2024 doposud ani nepokusil znovu provést. Žádost o provedení pobytové kontroly ze dne 4. 3. 2025 navíc učinil žalovaný až po uplynutí lhůty stanovené opatřením proti nečinnosti, která se odvíjela od doručení zprávy provedení pobytové kontroly, což se stalo 14. 10. 2024.
15. Soud je na základě uvedeného toho názoru, že žalobce zcela jistě bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu (srov. § 79 odst. 1 s. ř. s.) Žaloba tedy není předčasná.
16. Ve věci rozhodl soud podle § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, jelikož žalobce i žalovaný souhlasili s rozhodnutím bez jednání. Důvodem pro nařízení jednání nebyla ani potřeba dokazování, neboť veškeré listiny nezbytné pro rozhodnutí jsou obsaženy ve správním spisu, jímž se dokazování neprovádí (rozsudek NSS 9 Afs 8/2008, č. 2383/2011 Sb. NSS z 29. 1. 2009).
17. Žalobce v projednávané věci tedy požádal o trvalý pobyt cizince narozeného na území dle § 88 odst. 3 zákona o pobytu cizinců. Podle § 74 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců platí, že cizinec, který podal žádost o vydání povolení k trvalému pobytu na území ministerstvu a splňuje podmínky pro vydání povolení k trvalému pobytu, je povinen se na výzvu osobně dostavit na ministerstvo k převzetí rozhodnutí o vydání povolení k trvalému pobytu
18. Mezi stranami pak není sporu, že ministerstvo má podle § 169t odst. 6 písm. h) bod 2 zákona o pobytu cizinců rozhodnout ve lhůtě do 60 dnů ode dne podání žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu. Vydáním rozhodnutí se pak podle § 169t odst. 7 písm. d) zákona o

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

pobytu cizinců rozumí převzetí rozhodnutí o vydání povolení k trvalému pobytu podle § 74, průkazu trvalého pobytu nebo karty trvalého pobytu podle § 87r.

19. Z uvedeného vyplývá, že žalobce podal žádost 27. 6. 2024 a žalovaný o ní měl tedy rozhodnout nejpozději dne 26. 8. 2024.
20. Žalovaný o žádosti ve stanovené lhůtě nerozhodl, ostatně učinila-li dne 25. 9. 2024 Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců opatření proti nečinnosti, již tím konstatovala nečinnost žalovaného pro uplynutí zákonné lhůty (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 12. 2012, čj. 2 Ans 14/2012-41).
21. Do té doby žalovaný ostatně učinil žalovaný jeden konkrétní úkon – žádost o prověření pobytu rodičů a žalobce na společné adrese. Dle správního spisu žádost nevykazovala vady, pro které by bylo třeba vyzvat žalobce k jejich odstranění. Dle obsahu správního spisu a vyjádření žalovaného k žalobě je nezbytné prověřit okolnosti pobytu rodičů žalobce na území a jejich vzájemné vztahy. Od učinění opatření proti nečinnosti až doposud (žalovaný soudu předložil správní spis 6. 3. 2025) žalovaný pouze dvakrát neúspěšně předvolal rodiče k výsledku a znovu požádal policii o prověření pobytu rodičů a žalobce na společné adrese.
22. Ze stavu spisu není tedy patrné, že by žalovaný již učinil úkony nezbytné pro posouzení žádosti a např. ukončil shromažďování podkladů a umožnil žalobci se s nimi seznámit dle § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Tím spíše ze správního spisu nevyplývá, že by žalovaný podle § 169t odst. 8 písm. c) zákona o pobytu cizinců, pokud hodlá vyhovět žádosti žalobce, učinil o tom záznam do spisu a vyzval žalobce k převzetí osvědčení o registraci, pobytové karty, průkazu trvalého pobytu nebo karty trvalého pobytu.
23. Ze stavu správního spisu tedy nevyplývá, že by žalovaný učinil nějaký z úkonů, který by již směřoval k neprodlenému vydání rozhodnutí o věci.
24. Žalovaný tedy o žádosti nijak nerozhodl ani ke dni tohoto rozsudku.

III. Závěr a náklady řízení

25. Městský soud v Praze v projednávané věci proto shledal, že žalovaný ke dni tohoto rozsudku o žádosti žalobce o trvalý pobyt ze dne 27. 6. 2024 doposud nerozhodl, přičemž zákonná lhůta k takovému rozhodnutí mu již uplynula.
26. Soud proto shledal žalobu důvodnou a dle § 81 odst. 2 s. ř. s. výrokem I. žalovanému uložil o žádosti rozhodnout do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
27. Délku lhůty soud stanovil s ohledem na to, že lhůta pro rozhodnutí činí 60 dní. Žalovaný již získal od žalobce všechny podklady v červnu 2024, výhrady vůči nim neměl. O prověření pobytu rodičů opakovaně požádal policii, neuskutečnil prozatím toliko výslech rodičů. Žalovaný se k potřebě dalších podkladů nevyjádřil, přičemž další úkony ve věci mohl činit i po dobu soudního řízení. Dle názoru soudu tak žalovanému zbývá již jen provést výslech rodičů, rozhodnout o žádosti a toto rozhodnutí žalobci doručit. Na základě toho se soudu jeví být lhůta 30 dní k rozhodnutí, tj. polovina zákonné lhůty, přiměřená.
28. Výrok II. o nákladech řízení se odvíjí od procesního úspěchu ve věci (§ 60 odst. 1 s. ř. s.)
29. Procesně úspěšnému žalobci soud přiznal na náhradě nákladů řízení částku zaplaceného soudního poplatku ve výši **2.000 Kč** a náklady zastoupení. Žalobce je zastoupen advokátem Mgr. Petrem Václavkem. Tato náhrada spočívá podle ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. advokátního tarifu ve znění účinném od 1. 1. 2025 v náhradě za 2

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

úkony – příprava a převzetí věci a sepisu žaloby ve výši 4.620 Kč za jeden úkon (§ 7, § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu) a v paušální náhradě nákladů advokáta za tento úkon ve výši 450 Kč podle ustanovení § 13 advokátního tarifu, celkově tedy **2 x 5.070 Kč**. Soud žalobci nepřiznal náhradu za úkon příprava a převzetí věci podle § 11 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu, neboť advokát zastupoval žalobce v průběhu předchozího správního řízení, proto byl tak s věcí a s průběhem řízení seznámen. Advokát doložil, že je plátcem daně z přidané hodnoty, částka náhrady se tak zvyšuje o tuto daň (**2.130 Kč**). Celkově tedy městský soud žalobci přiznal výrokem II. náhradu nákladů ve výši **14.270 Kč** (2.000 + 2 x 5070 + 2.130 Kč) a k její výplatě stanovil žalovanému přiměřenou lhůtu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 24. března 2025

JUDr. Jaromír Klepš v.r.

předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.